

יום טוב פרק רביעי ראש השנה לד

עין משפט
גד מצוה

13 א דקט"ט א"ח ס"י
קמ"ח ספ"א א'
ב דב מ"י פ"ג סג סג
זכר כל ב טו"ט
א"ח ס"י קמ"ח ספ"א ב

פלמוד לומר ופקטסס • והדר תרועה : שאין פ"ל שנים • שכבר אמר
ותקעתם תרועה וכסע פלוני מהנה פלוני כי הדר אמר ותקעתם תרועה
וכסע מהנה פלוני פשיטא דשנית היא : ספ"א תקיפה שנים לס • והכי
קאמר ותקעתם תקיפה שנים לתרועה : ב"ג ולסג ותרועות נאמרו

שאיין פלמוד לומר כדש השכישי • דהא כהן לן בכמה מקומות
דיום הכפורים כדש השכישי הוא והכל יו"כ כתיב : והעברתם •
פשוטה משמע העברת קול אחד : כיו"פ פפ"ד • הרי העברה
תחילה ופ"ה ותרועה כתיב ביניהם : ומנין שלש שלש • מנין
דהך פשוטה לפניו ולחמיהו ותרועה תורה אור

רבינו הגנאל

כבר ידוע שהיה רבינו הגנאל כהן
והיה כל ישראל כהן
ועשין זה וזה דברי
לח התרועות תרועה
היא ונתנו הנה לשבת
התרועות תרועה תש"ח
ג' פעמים ובה ה'
אברו ונצא עידיה
ותקעין תש"ח וארסי
ותקעין תר"ח וע"פ
שגם שלשה שנים
תרועה דמא • וארסי
היו ותקעין תש"ח
ודומה ששמוס ספק עשי
ק"י • שהיו וארסי
אם התרועה היא
האמת הרי הפסוק בין
התרועות השני תר"ח
והתרועות • ותקעין
עשין תש"ח תר"ח
תש"ח וכן תר"ח
תש"ח תר"ח וכן תש"ח
היא תש"ח תש"ח
אזוה בתו ור"ח עשיתו
בלי הפסקה ביניהן
ואע"פ שבו"ט תרועה
השלים ביניהן שיתו
הכל נהנין סנת אור
ולא תראה חלוקת ואמר
להן מכל פסוק נמצא
תקיעות ו אחר ו בלי
הפסק ביניהם ולפיכך
נתיי הכל כמנהג הזה
לחקוק מירושב כמז
שתק"ו אברו ועליהן
מכרך הרקיע ברית
הרקיעה ור"ח שאינו
על סדר הברכות וצבר
צדיקין לתקוע על סדר
הברכות מירו ברכות
אין מעבדות אותן
התקיעות ומפני שכבר
יצא הצבור ידי חובה
לפיכך נהנו לתקוע
בבביות ת ש"ר ת
בבכורות ת ר"ח
בשופרות ת ש"ח
לודיע שהכל אחד ון
והכל יצאו ידי חובה
ולא נשאר דבר ספק •
והא דאמר ר' יוחנן

בר"ה שבתן זכרון תרועה והעברת
שופר תרועה יום תרועה יהיה לכם
ושתי תקיעות לכל אחת ואחת מליט
למדון לר"ה שלש תרועות ושש
תקיעות ששים מדברי תורה ואחת
מדברי סופרים והעברת שופר תרועה
שבתן זכרון תרועה מד"ה יום
תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא
דכי שמואל בר נחמני אמר אחת
מד"ה ושמים מד"ה והעברת שופר
תרועה מד"ה שבתן זכרון תרועה
וי"ס תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא
בא מאי לתלמודו הוא בא וס' •
ששים מד"ה • ת"י קר"ה דרוס למניינא
קקתין ואזיל והעברת שופר תרועה
שבתן זכרון תרועה מד"ה כלומר
מכלן נלמוד ששים י"וס תקיעה יהיה
לכם" לא תדרשיה למניינא שהרי
לתלמודו הוא בא מופנה לג"ש שדרס
תרועה תרועה לג"ש אלא שפירס
למחיה כדי להשום מלכיות ונכרועת
ואפ"ה לתקיעותינן : רבי שמואל
בר נחמני אומר כו"פא לתלמודו הוא
בא • בשלמא חד לג"ש אידך למאי :
לא שפוט ליה • למדרש מיניה פשוטה
לפניה : ודך פפ"ד • למטוין
הפסוק ותקע בו כדאמרן (לעיל דף כז) :
ניפבריה כיד • ולי ללא דלדר כתיבי
לא הוה משמע תפברו לשון תקיעה :
מפסקא ליה • ועבר תרועה : ודלמא
גנומי סוף • ואין לך לפשוט תרועות
יבנות וקא מפסקא תרועה בין
שברים לפשוטה שלאחריה : ודלמא
גנומי ילולי סוף • ואין לו שברים וקא
מפסקי שברים דקס"ק דר' אבהו
בין תקיעה ראשונה לתרועה ואין
כלל פשוטה לפנייה כיו"פא גנומי גנ"ח
גניחות ארוטת קומפלייני"א כלפ"ו :
והדר מיניל • רל"יד' כלפ"ו :
תשע

שאיין ת"ל בחדש השביעי ומה ת"ל בחדש
השביעי שיתו כל תרועות החדש השביעי
וה' ב"ה ומנין לחדש שש שלש תרועות
והעברת שופר תרועה שבתן זכרון תרועה
יום תרועה יהיה לכם • מנין ליתן את האמור
של זה ב"ה ושל זה ב"ה ת"ל שביעי שביעי
לגזירה שוה • הא כיצד שלש שון תשע
שיעור תקיעה בתרועה שיעור תרועה
בשלשה שברים • הא תנא מעיקרא מייתי
לה בהיקישא והשתא מייתי לה בגזירה שוה
הכי קאמר א"א לא גזירה שוה היה מייתינא
לה בהיקישא השתא דאתיא גזירה שוה
היקישא לא צריך • והאי תנא מייתי לה בג"ש
ממדבר דתניא ותקעתם תרועה תקיעה
בפני עצמה ותרועה בפני עצמה • אומר
*תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה
אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא כשהוא
אומר • ובהקדיל את הקהל לתקוע ולא
תרועו • הוי אומר תקיעה בפני עצמה
ותרועה בפני עצמה • ומנין שפשוטה לפנייה
ת"ל ותקעתם תרועה ומנין שפשוטה
לאחריה ת"ל תרועה תקיעה • ישמעאל בנו
של ר' יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי
הוא אומר • ותקעתם תרועה שנית שאין ת"ל
שנית ומה ת"ל שנית זה בנה אב שכל מקום
שנאמר תרועה תהא תקיעה שניה לה • אין
לי אלא במדבר • בר"ה מנין ת"ל תרועה
תרועה לגזירה שוה • ושלש תרועות נאמרו
בר"ה • שבתן זכרון תרועה • יום תרועה
והעברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל
אחת ואחת • מצינו למדון שלש תרועות ושש
תקיעות • נאמרו בר"ה ששים מדברי תורה
ואחת מדברי סופרים • שבתן זכרון תרועה
והעברת שופר תרועה • מדברי תורה יום
תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא • רבי

שאיין ת"ל בחדש השביעי ומה ת"ל בחדש
השביעי שיתו כל תרועות החדש השביעי
וה' ב"ה ומנין לחדש שש שלש תרועות
והעברת שופר תרועה שבתן זכרון תרועה
יום תרועה יהיה לכם • מנין ליתן את האמור
של זה ב"ה ושל זה ב"ה ת"ל שביעי שביעי
לגזירה שוה • הא כיצד שלש שון תשע
שיעור תקיעה בתרועה שיעור תרועה
בשלשה שברים • הא תנא מעיקרא מייתי
לה בהיקישא והשתא מייתי לה בגזירה שוה
הכי קאמר א"א לא גזירה שוה היה מייתינא
לה בהיקישא השתא דאתיא גזירה שוה
היקישא לא צריך • והאי תנא מייתי לה בג"ש
ממדבר דתניא ותקעתם תרועה תקיעה
בפני עצמה ותרועה בפני עצמה • אומר
*תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה
אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא כשהוא
אומר • ובהקדיל את הקהל לתקוע ולא
תרועו • הוי אומר תקיעה בפני עצמה
ותרועה בפני עצמה • ומנין שפשוטה לפנייה
ת"ל ותקעתם תרועה ומנין שפשוטה
לאחריה ת"ל תרועה תקיעה • ישמעאל בנו
של ר' יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי
הוא אומר • ותקעתם תרועה שנית שאין ת"ל
שנית ומה ת"ל שנית זה בנה אב שכל מקום
שנאמר תרועה תהא תקיעה שניה לה • אין
לי אלא במדבר • בר"ה מנין ת"ל תרועה
תרועה לגזירה שוה • ושלש תרועות נאמרו
בר"ה • שבתן זכרון תרועה • יום תרועה
והעברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל
אחת ואחת • מצינו למדון שלש תרועות ושש
תקיעות • נאמרו בר"ה ששים מדברי תורה
ואחת מדברי סופרים • שבתן זכרון תרועה
והעברת שופר תרועה • מדברי תורה יום
תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא • רבי
שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן אחת מד"ה ושתי
סופרים • העברת שופר תרועה מד"ה שבתן
זכרון תרועה • ויום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא • רבי
ואידך כיו"פ ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה מביום הכפורים • אי
לפשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה • העברת שופר תרועה
דאמר ר"ב מתנא • העברת שופר • דאמר ר' חמנא • העברת שופר
בר"ה • העברת שופר • דאמר ר' חמנא • העברת שופר
תרועה • וכתיב התם • ויצו משה ויעביו קול במחנה • מה להלן בקול אף
כאן בקול • ולהאי תנא דמייתי לה ממדבר אי מה להלן הצוצרות אף כן
הצוצרות • ת"ל • תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו • אי זהו חג
שהחדש מתבסה בו הוי אומר זה ר"ה וקאמר ר' חמנא שופר • איתקון
רבי אבהו בקסרי • תקיעה שלשה שברים • תקיעה • ב"ג • ילולי
לעבד • תקיעה תרועה ומיניה • גנח • גנח • גנח • ילולי לעבד
ותקיעה • מספא ליה • גנח • גנח • גנח • ילולי לעבד • תקיעה
שלשה שברים • בין תרועה לתקיעה • ההדר עבד • תקיעה • תקיעה
ודלמא גנומי • הוה וקא • מפסקא • תרועה • בין שברים לתקיעה
מהר • עבד • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה
מאי איתקין אי גנח • הוה וקא • מפסקא • תרועה • בין שברים לתקיעה
מהר • עבד • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה • תקיעה
לעבד נמי איפכא • תקיעה תרועה שלשה שברים • תקיעה • תקיעה • תקיעה
באנייש מלתא ברישא • גנח • והדר • ילולי • תקע בראשונה ומשך
בשניה כשתיים • אמר • רבי יוחנן • שמע תשע

באלט עבדין תלחא זימני למלכות
חדא ולזכרותם חדא ולשפרות
חדא : ס"ל • "תרועה" תלחא זימני
לכל אחת פשוטה לפנייה ופשוטה
לאחריה : ומנין ליתן אס ספ"ה של
וס ב"ה • לפי שלש תרועות
הללו לא נאמרו במקום אחד שהשמים
נאמרו בראש השנה והאחת ציובל
מנין ליתן האמורות בראש השנה
ציובל וליתן האמורה ציובל בר"ה
סיהו כלן וכאן שלש שכישי שכישי
לג"ש • נאמר בר"ה כדש השכישי
ונאמר ציובל והעברת שופר תרועה
כדש השכישי • ופנא מעיקרא א"י
בסיקסא • ללמוד זה מה מנין
שזופר ופשוטה לפנייה ולאחרייה
גמר ר"ה מיובל בהיקישא דאין ת"ל
כדש השכישי אלא להקיס כל
תרועות של חדש השכישי סיהו שות:
ולסוף גמר בג"ש • ליתן האמור של
זה ב"ה הא נמי סיהו בהיקישא דלי
כדכדין סיהו ששים בר"ה ואחת
ציובל לין תרועות של חדש השכישי
שות : ס"ק • ו' ללא ג"ש • ו' לא
נאמרה ג"ש • ו' למשה מסיני לדונה
הייתי מביא הכל בהיקישא • כלומר
מתנא : וס"פ סנא מייתי לה ממדבר •
שהא פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה
תקיעה בפני עצמה • ו' • דלא תימא
חדא היא והכי קאמר הוי תוקעין
תרועה אלא ה"ק ותקעתם תקיעה
ואחריה הדיעו תרועה : או אינו •
אלא אחת היא והכי קאמר הוי
תוקעין תרועה : כשהוא אומר כס
מסקטו ולא פרישו • מכלל דמתסוות
תקעו ותריעו קאמר ותרועה
לא קרי לה תקיעה הכי על
כתיב תקיעה בפני עצמה כו' :

[גיל מביום]
[לעיל כז:]
שמות לו
הכל"ס סא

תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד

תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד

תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד

תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד

תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד
תקנת ל' אקו"ל
תקיד, טכ"ה תרועה, תקיד